Ч. 42 (11.296). Львів, пятниця 24. лютого 1928. Оплачено готівкою ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОПУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.922. Адреса для телеграм: „Діло“, Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-36. В справі оголошень звертатися до Адміністрації. Ціна одного примірника 20 сот.

18 Всі українці голосують на одиноку правдиво національну українську листу 18

„Мобілізація“ виборців.

Львів, 23. лютого 1928.

В станиславівському воєвідстві появилися нові „господарські“ і „професійні“ селянські установи під вимовною назвою „хлопске звйонзкі заводове“, до яких вербують дуже інтензивно і то саме в найгорячіший передвиборчий час наших несвідомих селян. А вербують їх польські направляцькі діячі „в інтересах“ українських „влосціян“. Організації не дуже оригінальні, бо не мають навіть статуту, а всеж, не зважаючи на те, їх організують.

Ось у Стрийщині, наприклад, натворили кільканацять таких „звйонз куф“ і „зорганізували“ навіть їх повітовий зїзд у Стрию. Коли один зі стрийських українських громадян, якого навіть без його відома та в його неприсутности вибрано (очевидно в провокаційних цілях!) головою повітового союзу „звйонзків“, звернувся до стрийського старости за інформаціями про ті дивовижні установи „професійної“ організації українського селянства, то дістав відповідь, що хоч — мовляв — нова організація статутів не має, то всеж вона знаменита і дуже потрібна, дарма, що має одну хибу, а саме ту, що твориться в часі виборів.

Одначе на тому не кінець. Бо в кілька днів по стрийському повітовому зїзді відбувся в Станиславові воєвідський зїзд тих оригінальних організацій. На ньому вибрано вже й воєвідський секретаріят, який розвиває дуже інтензивну „станово-організаційну“ діяльність. Між иншим організує він прогульку членів „звйонзкуф“ до зразкових господарств у Польщі. З кожного повіту має взяти участь у такій прогульці аж по трьох членів цих нових установ з кожного повіту. З відповідних інструкцій видно, що на кожних трьох селянських делегатів з повіту треба вислати: одного кольоніста, одного українця-радикала і одного менше радикального українського селянина. Прогульку фінансує, самозрозуміло, секретаріят. Звідки бере гроші на це — не важко додуматися. Отже в найгорячіший передвиборчий час зродилася серед польських чинників, і не лише зродилася, але й проводиться в життя ідея організації нашого селянства на основі „станового“ і „господарського“ принципу. Прямо „чудотворний“ цей передвиборчий час, „чудотворний“ особливо в напрямі защіплювання „приязних“ і „опікунчих“ почувань серед цілого одного табору теперішних польських політиків. Але чи тільки політиків?

Одначе „мобілізація“ українських сільських виборців відбувається не тільки при допомозі „хлопскіх звйонзкуф заводових“, на чолі яких стоять по наших селах станиславівського воєвідства самі польські кольоністи. Є до того ще й інші засоби. Між иншим і такі: по селах почали саме тепер увихатися так звані земські комісарі, що пропонують нашим селянам, теж з „приязни“ до них і з побажання господарського їх піднесення, переводити комасацію і меліорацію грунтів. І коли в першому випадку організатори „звйонзкуф“ „розділюють“ уже безплатно панську землю поміж селян, то в цьому останньому випадку „земські комісарі“ „переводять“ даром і комасацію і меліорацію селянських грунтів. Ще інші „добродії“ нашого селянства, а саме пани з „Малопольського Товариства Господарского“ почали раптом у часі виборів організацію безплатних „господарських“ курсів для селян. На таких курсах „учителі“ господарства вчать усього, що потрібне для одиниці, але найменче з господарки. При тім обіцюють золоті гори, якщо наші селяни віддадуть свої голоси на проурядовий бльок.

З того наглядно бачимо, що для мобілізації українського виборця в свою користь не зупиняються відповідальні за виборчий успіх проурядової листи чинники перед ніякими засобами. Очевидно, що попри таку „благородну“, а до того й „економічно-господарську“ організацію, рівнозначну з баламученням несвідомих, або малосвідомих — на щастя нині вже дуже й дуже нечисленних — українських селян йде рівнорядно відповідна підтримуюча цю „роботу“ ініціятива всіх органів адміністрації. Словом „ідилля“, „ідилля“ приязного заінтересування господарськими інтересами нашого села, „ідилля“ передвиборчої підготовчої праці, „ідилля“ мирного співжиття.

Завданням наших політичних і господарських а також господарсько-освітних установ є, паралізувати цю наглу і несподівану опіку польських чинників усіми, а передовсім „становими“ і „господарськими“ потребами нашого селянства. На цю незвичайно хитру та підступну роботу найновіших „приятелів“ українського сільського виборця треба звернути якнайпильнішу увагу та розкривати нашому селянству очі на її шкідливість та демаскувати правдиві розвальні, руїнницькі її ціли.

З тихої волинської сторони.

Характеристична безхарактерність. — Виборчі настрої. — Розбивачі мандатів. — Ганебна спілка. — Упадок Сель-Роба. — „Одиниця“ і її сателіти. — Жидівська єдність. — Ситуація в округах: Луцьк, Кремінець і Ковель.

(Від нашого кореспондента.)

I.

Луцьк-Кремінець, половина лютого 1928.

Коли казати про характеристичні риси наших півмічних активних політично земляків, головно інтелігенції зпоза „сокальського кордону“, то в імя правди — хоч і з болем у серці — приходиться на першому місці ствердити найбільш характерну, найбільш яскраву рису їхнього характеру а саме: його відсутність. Важке це ствердження і автор цих рядків свідомий, що воно може викликати спротиви образи й обурення. Але на той випадок він готов предложити докази правди. Докази правди на безхарактерність поважної частини волинської інтелігенції містяться у безлічі конкретних прикладів, — їх є стільки, що переступають межу можности індивідуального трактування їх, та мусять бути генералізовані, при допущенні тільки деяких винятків. Вічне хитання посеред ідеольогій, орієнтацій і програм; дивовижна політична непевність навіть у старих буцімто діячів, фальшиве амбіціонерство з непоступливими консеквенціями, брак етичних критерій у політиці, трусливість і запекліть до абсурду, громадська пасивність і паробство... Багату ілюстрацію до тої вакханалії безхарактерности дала історія останньої парляментарної Репрезентації. Але й поза тією сумної памяти Репрезентацією — не переводяться щораз свіжі приклади. Ось єдине свого рода явище „апартійности“, яке на словах буцімто полягає у чудовому принципі надкласового й надстанового культурно-громадського патріотизму, фактично ж зводиться або до всесильного „моя хата з краю“, або до шукання щораз нових богів. Безпартійність нашого півмічного патріота дозволяє йому одного дня бути в спілці зі Сель-Робом, другого з УНДО-м: коли в одній особі старого і го-

нашого діяча“ може лучити і пєрвомайну і комунофільство і українське просвітянство і чорносотенне русотяпство. Це не сміх — адже маю на увазі поіменно людей, які на тамошньому грунті далеко ходять одинцем. А сам грунт прегарний. Селянська маса та саміська, що в усіх інших провінціях безкрайної України: тілом душею прив'язана до рідної землиці, свідома вже своїх національних прав і кривд, завжди готова до найтіснішої співпраці з вирослою із неї інтелігенцією. Та ба! про яку тут співпрацю можлива мова?! Ось далеко не шукайте: погляньте на „столицю“, на Луцьк. У Луцьку є така сила української інтелігенції, що колиб вона хоч трішки була громадсько активна, Луцьк став би давно поважним українським культурним і політичним центром. Тимчасом нині треба шукати в Луцьку познак українства, — мізерного, кволого, апатичного, розпорошеного, заляканого, лінивого, персонально інтригантського або просто — продажного. Неправдою є, що на Волині нема достаточно української інтелігенції. Її там чимало, тільки її там — ні видно і не чути. Вона прикоровилася до „тихого“ волинського імени... Неправдою є тем, що умови місцевого режіму утруднюють чи навіть унеможливлюють громадську українську роботу. Ніхто інший не винуватий у нинішньому тамошньому режімі, як самі українці: колиб українська волинська інтелігенція була солідарною, свідомою своїх прав, яких завжди готова доходити й боронити, громадсько активною і — передусім — характерною громадою, вона мала би за собою моральний авторитет у своїх і чужих і мала би тоді за собою могутню силу волинських мас і тоді цілком інакше рахувался би з волинським українством.

Очевидно при такому стані українських волинських „верхів“, волинські вибори представляють собою цілком своєрідний образ. Ось його найцікавіші моменти: Серед селянської маси живе ще спомин виборів з 1922 року, настрій усюди за одним українським виборчим фронтом, який найшов тоді вислів у бльоку 16-ки. Селянин знає уже, що такого одностайного фронту, як у 1922 році, тепер нема, — але знає, що всетаки є бльок, і настрій усюди „бльоковий“. (Замічую, що цей допис не має ніяких агітаційно-виборчих тенденцій, лише відповідає вірно і правдиво тим особистим помічениям, які його автор поробив на місцях). Мабуть ніде краще не пізнати, що то таке „здоровий інстинкт народу“, як нині на волинському селі! Там можна перевірити, що цей інстинкт, не якесь абстрактне поняття, жадне пусте слово, а дуже реальна сила. Настрій серед мас прегарний — але нема тих, які цей настрій випорчували би! Почувається величезний брак інтелігентських робітників. Залишення села самому собі так бє в очі, що треба дивуватися, коли селяни досі не настороживі ще вороже до українського інтелігента! Тому вислід виборів залежний є на Волині (на Холмщині і Поліссі те саме) більше від деінде від того, хто скільки вложив праці у той терен. Досить сказати, що є там села, в яких досі взагалі нога жадного політичного діяча не стояла і мабуть довго ще не стане! Очевидно, що найбільші вигляди на успіх матиме той, хто зайде туди перший.

Настрій за бльоком 18-ки має ще ту підставу, що ніде рішуче на Волині немає серед українських мас жадного антисемітизму. Треба це категорично ствердити з огляду на аргументи противників бльоку в нашому громадянстві: аргумент антисемітських настроїв у волинських масах — абсолютно не стійний. Щойно тепер, на грунті конкуренційної виборчої боротьби, як засіб проти 18-ки“ пробують ширити антисемітизм найбруднішою погромницькою демагогією з одного боку напські заганячі з „Української Ниви“, з другого — наші „соціялісти“-радикали (це останнє варта би знати пп. Ерліхам і Вібертам із „Бунду“, до яких наші „соц.“-радикали стільки разів приїздили до Варшави, клеїти виборчу спілку і з якими ще й тепер є у тісному звязку!).

Безумовно, що зацікавлення ніжми виборами серед волинських мас є менше, ніж у 1922 р. Найбільше причинилася до цього дискредитація посольського клюбу. Існував страх, щоби історія клюбу у 1922 р. не повторилася знову. Цей момент використовують теж противники бльоку, своєю безглуздою демагогією, підриваючи взагалі віру у вартість всеї парляментарної репрезентації. Та всеж, зацікавлення селян виборами є є здоровий національно-політичний вислід (далеко більший, ніж це уявляють собі в Галичині), та проте не є виключене, що при виборах покажеться поважне розбиття голосів і релігійна абстиненція, оба листа, які предукують будьяк до половини стан українського мандатного посідання з 1922 року! Одною причиною такого ще будуть розбивачі мандатів, виключно на них впаде одна вина за поразку українства на теперішних виборах. Розбивачами при теперішних виборах на Волині не слід уважати дві групи „Укр.“-„Сельробів“ (ч. 8 і 19), ані групи „Укр.“-

Ільської Ниви" (ч. 37) ані (на Поліссі) групи Антона Васильчука: є це „грязь Москви" і „варшавське сміття", витвір чужоземних впливів і покидки рідного громадянства, які стоять поза т. зв. публичною опінією. Зате правдивими розбивачами українських волинських голосів і мандатів є окружні листи, що йдуть під фірмою старої української народницько-соціялістичної політичної партії, є листи число 22, які повстали зі спілки галицьких радикалів і волинських „безпартійних". Відсутність у бльоку 18-ки „Сель-робу" не вважалося віде розбиттям українського національного фронту. „Сель-роб" виробив собі вже марку (про неї буде мова окремо) і факт окремої виборчої листи „Сель-робу" є усім зрозумілий: адже ніхто не в силі обвинувачувати українського національного табору, що в ньому рівчас виборів нема „Сель-робу", бо всі знають і розуміють, що не „Сель-робові" не вільно туди належати! Те саме торкається Петі Певного (на Ковельщині) та Антона Васильчука (на Берестейщині). Зате поява другої української листи, поза бльоком непольських народів із відомими українськими іменами, викликала крайне спантеличення. Досить сказати, що ситуація на Волині була така, що колиб не 22-ка, то треба би хіба мінімальної виборчої агітації — усе так булоб рипнуло на 18-ку. Нині йде шалена витрата сил і енергії на конкуренційну боротьбу поміж 18-ою і 22-ою, а наслідок усе-одно буде той, що 1) зневолені селяни масово від виборів відтягнуться, 2) при зменшеному вильнику і будьщобудь розбитих українських голосах виграють листи польської „1-ки" і російської „20-ки".

Та крім тих принципіяльних причин, які кажуть з погляду загально-національного осуджувати листу „22", як національний злочин, склад листи „22" такий, який кричить про ганьбу: ганьбу для найстаршої української політичної партії, яка по нині пишається іменами Драгоманова, Павлика і Франка!... Цій ганебній спілці галицьких радикалів і волинських „безпартійних" треба посвятити окремих кілька слів.

І. Кедрин.

Перед виборами.

„Одинкові" перегони.

У звязку з виборчими перегонами проурядової „одинки" пише варшавський „Роботнік" у статті „Безлоріжка":

„Важко устійнити, хто є „злим духом" виборчої кампанії „одинки": хтось поодинокий, якась група людей, чи всі „одинковичі" разом взяті. Досить, що дотеперішній хід агітації „Бльоку співпраці з урядом" перекреслив цілє ідейне уоснування, всю „молодечість" — що так скажу — тзв. моральної санації. Вернуло на сцену те, що ми знали від багатьох літ, вернуло в постаті дуже цинічній, брутальній, вульгарній. Провідники табору — п. Бартель в Кракові, п. Маковський у Варшаві — виголошують промови вперед двадцяти місяців про „боротьбу з корупцією", про „партійну демагогію"; ті прапори виглядають на провінції, як подерті лахмани, опльовані в зустрічі з дійсністю, на пирах щедро оплачуваних агітаторів „одинки". Колиб пп. Бартель, Маковський, Косцялковський найшли хвильку часу, поїхали на типове віче „Бльоку співпраці" в якійсь провінціональній дірі, прочитали „відозви", що твердять в імени марш. Пілсудського, що „ППС — то парібки жидівських фабрикантів", що „визвольці — то вороги церкви", що „українці і жиди — то вороги Польщі", — певно пройняв би їх переляк. Якщо мають десь в шуфляді бюрка відозву „лісикової Хієни" з р. 1922, — то нехай порівняють її зі стилем, тоном і змістом виборчих „маніфестів" „одинки". Будуть мати ілюзію, що вони на пять літ молодші та що кандидують з рамени крайнього відламу народової демократії. Який буде наслідок, побачимо в дні 4. і 11. березня. Сьогодні край оглядає, обсервує, дивується і вагається. Киває головою український селянин над уневажненою листою УНДО... Ось так виборна кампанія 1928 р. заморлувала в Польщі „моральну санацію" як ідею. Ви змагали, панове, „вигнати дівола велзевулом". Але „велзевул" схопив в свої кігті наші власні душі".

„Одинка" всіми засобами, з яких помислість приймає дуже широкі розміри, старається вплинути не лише н' виборців, але й усунути ті виборчі листи, які їй заважають. Особливо летючкова й афішова агітація „одинки" є просто американська. В Кремінеччині поширюється „українську" відозву „одинки", а якій підписані під нею сільські анальфабети зводять бої з б. українськими послами й українськими партіями.

„А що головне — читаємо в тій відозві, — всі ті партії закликають до боротьби з народом та Урядом Польським, забуваючи про те, що ми, українське селянство, змучене війною та революцією, бажаємо тепер лише спокою та мирної праці. Ми, українці, не можемо зріктися всього того, що нам належиться згідно Конституції (ще би! — Ред.), але віримо, що не боротьбою, але мирною співпрацею з урядом маршала Й. Пілсудського здобудемо все те, що нам належиться та позбудемося того, що нас зараз найбільше болить".

Отсе вся „програма" урядових „українців", а одночасно й „програма" проурядового бльоку в українській справі. Чиста апокаліпса варшавського покрою. Цікаво лише, що „одинковичі", притягаючи несвідомих селян до себе і приманюючи їх „мирною співпрацею з урядом маршала Й. Пілсудського", не говорять їм того, що Пілсудський ніколи не проповідував „мирної співпраці" впр. з урядом Столипіна, лише виповів їм невблаганну боротьбу.

В наших руках ось така відозва:

„Baczność Wyborcy! Lista Nr. 10 (Bryłowcy), lista Nr. 24 (Chjena), lista Nr. 18 (Undo), lista Nr. 19 (Sel-Rob-Lewica), lista Nr 14 Związek Chłopski) — to zdrajcy i wrogowie Piłsudskiego! Kto pragnie zwycięstwa Marszałka Piłsudskiego, głosuje tylko na numer 1".

Цікаво, що між „зрадниками і ворогами" Пілсудського нема ані 8 (Сель-Роб-Правиця), ані 22 (радикалів), ані 26 (Української Партії Праці). Видно, що ці листи не є страшні для польського уряду.

18-ка на індексі.

Від хвилі розписання виборів і створення бльоку непольських народів, „одинковичі" не вгавають в своїх „законних" заходах здавити 18-ку. Через поліційні перепони не могло досі у Варшаві відбутися ані одно віче 18-ки. На Волині і Білорусі та акція розвивається в двох напрямках: шляхом уневажнювання лист, а в тих округах, де листи пройшли, виборча агітація зовсім унеможливлена. Особливо лють „одинковичів" скуплюється на жидах, які по їх обчисленням усі повинні найтися в проурядовому таборі.

„Слово Польске" з 23. ц. м. в кореспонденції з Луцька малює таку картину горожанських вольностей:

„В неділю до салі давнього кіна „Чари" сіоністи (група Грінбавма! — Ред.) скликали своє передвиборче віче з метою відтримувати листу ч. 18. З хвилею розпочаття віча на салю ввійшла поліція, розвязуючи зібрання. Його учасники в поважному числі удалися до двох домів молитви, однак і тут прибула поліція, розвязуючи зібрання. Тоді товпа жидів підняла на свої рамена кандидата ч. 18. д-ра Ротфельда і походом удалася до сіоністичного виборчого льокалю при вул. Ягайлонській. Поліція розігнала товпи жидів що громадилися перед тим льокалем. Годиться ствердити, що з огляду на утруднювання виборчої акції сіоністам, їх шанси в Луцьку і Рівному зросли так поважно, що листа безпартійного бльоку співпраці з урядом, на якій кандидує б. жид. посол Віслицький, може рахувати на дуже малу кількість жидівських голосів".

Тільки так дальше, а без сумніву почуття правности і законности, ширене поліцією, мусить найти своє зрозуміння в населенні — так, як воно находить в державців влади.

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7818.

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ПІДГОТОВЧИЙ РУХ У КРАЮ

ОКРУГ 49. (САМБІР).

Мостищина.

В Мостищині відбувся досі ряд передвиборчих зібрань, на яких реферував довголітний організатор Мостищини і кандидат на посла листи ч. 18 Степан Байдала. І так відбулися такі зібрання: в Підлісках-Шешеревичах, Дитятичах, Золотновичах, Радохінцях, Черневі, Підгаті і Арламівській Волі. Заінтересування виборами в мостиському судовому повіті велике. Всі зібрання заявляються одноголосно за Обєднанням і листою ч. 18, на якій кандидує передовий діяч Мостищини п. Степан Байдала.

Самбірщина.

В неділю, дня 12. ц. м. партія Сельроб скликала віче в селі Дорожеві, самбірського повіту. Зібралося тільки сельробів на це віче, що не було з кого президії вибрати. Коли однак прийшли селяни, а сельроби побачили їх ворожу поставу, віче відкликали. Але нахабність наймитів інтернаціоналу не має границь. Вони скликують віче вдруге на день 15. п. м., на котре стягають таких людий, що служили при польських легіонах, або мають на своїй душі душегубства, або є хронічними хрунями з крови і кости. А в додатку збирають собі „шайку" парубків з села Добрівлян, тепер робітників в Бориславі з ножами за холявами. А на чолі тої „чесної кумпанії" став тоді п. Яворський Матвій з Добрівлян, той самий, що так заступався за працюючий народ на заг. зборах Тов. „Просвіта" у Львові. Сельробівці „хоруючи на диктатуру" вибрали свою президію, проти чого запротестували всі присутні, котрі творили подавляючу більшість. Сельробівці на те однак зі своїми „командірами" відповіли в цей спосіб, що по бандитськи кинулися з приготованими ножами та колами на вічевиків так, що кількох покалічили до крови. І селяни побачили на власні очі і переконалися, хто такі сельробівці. Побачили, що коли співається національний гимн, то сельробівці у відповідь на це кричать: ганьба та інтернаціонал. Це віче, розбите сельробівцями так поділало на всі поблизькі села, що сельробівцям замкнений до них доступ раз на все.

ОКРУГ 52. (СТРИЙ).

Дрогобиччина.

Дня 29-го січня ц. р. відбулося окружне віче під голим небом в Підбужі. Реферував кандидат на посла д-р Іван Блажкевич і д-р Витвицький. Присутніх понад 500 виборців з Підбужа і доокружних сіл. — Дня 5-го лютого ц. р. відбулося велике окружне передвиборче віче під голим небом в Меденичах. Реферував д-р Блажкевич і д-р Витвицький. Не зважаючи на мороз явилося понад 400 виборців з Медепич і доокружних сіл. — Того самого дня вечером відбулося передвиборче віче в селі Летня. Крім вище згаданих референтів промовляли ще селянин Кобільник з Річкиль і д-р Мартинюк з Медепич. — Дня 5-го лютого ц. р. відбулося віче в Гаях Нижних і Рихтичах. Реферував дир. Новосельський. — Окрім того дня 22-го січня ц. р. відбулося віче в Волі Якубовій, де ним реферував д-р Блажкевич, а дня 20. січня в Болехівцях, де реферував дир. Повітового Союза Сталимир. — На всіх тих вічах програма партії УНДО та її його листа ч. 18 знайшла повне довіря у виборців і вони одноголосно ухвалили йти до виборів однопільним фронтом під стягом цеї національної поважливої партії.

Сколівщина.

Дня 5-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче УНДО-ня в Славську. Вічем проводив о. декан Качмарський, який після короткої промови віддав голос делегатові Повіт. Комітету УНДО-ня в Сколього о. Притулякові. Після реферату присутні одноголосно ухвалили резолюції, якими висказали довіря для проводу партії УНДО-ня і зобовязалися голосувати тільки на його листу ч. 18 — Того самого дня відбулося передвиборче віче в Ялинковатім, а дня 12-го лютого п. р. у Волосянці. На обох вічах реферував д-р М. Качмарський, а присутні одноголосно заявилися за національною листою ч. 18. При кінці віча у Волосянці платний провокатор ствиав біля дверий крик, що буцімто хотять його бити, а поліція корнстаючи з того розвязала віче, яке вже й так добігало до кінця. — Дня 12-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Уричі. Присутніх около 300 людей. Про політичне положення і програму партії Обєднання реферував кандидат на посла листи ч. 18 Максимович і п. Галина Кулинич. Присутні з одушевленням приняли до відома кандидатури листи ч. 18 на стрийський округ і рішили голосувати тільки на цю листу. — Того самого дня відбулося віче під голим небом в Підгородцях. На вічу явилося понад 1000 людей зі сіл: Урич, Сопіт, Ямельниця і Підгородці. Реферував кандидат на посла листи ч. 18 М. Максимович і делегат Повітового Комітету зі Сколього Осип Гевчук. В часі промови п. Максимовича хотів перервати бесідникови золяв Стажинський, але вічевики в один мент заставили його замовкнути. Резолюції за листою ч. 18 приняли зібрані окликами гучними „Слава". Треба згадати, що в селі починає проводити агітацію за одинкою місцевий секретар Ковалек, однак надармо виставляється на сміх. — Дня 12-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Лавочнім. Віча відкрив о. Дубницький, реферували кандидати на послів листи ч. 18 дир. Остап Луцький зі Стрия і о. Притуляк зі Сколього. Забирав також голос п. Атаманчук інвалід з Опірця. Присутні вислухали бесідників з великим заінтересованням і одноголосно ухвалили резолюції за УНДО-ням та листою ч. 18. — Дня 12-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Синевідську Нижнім. Присутніх понад 300 селян. Реферували о. Левинський зі Синевідська, Матисклевич і Комаринський. Віче одноголосно ухвалило доложити всіх старань, щоби всі голоси зі Синевідська і сусідних сіл впали на кандидатів листи ч. 18.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ДВАЦЯТЬДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

На нинішній розправі читано дальше акти процесу, при чому двічи забирала голос оборона підсудних, ставлячи внесення на відчитання деяких доповнюючих актів, що мали свідчити про невинність обвинувачених у дотичних справах. Трибунал допустив ті внесення і на розправі відчитано й ті доповнюючі акти.

Коли будуть відчитані всі акти, важко сказати. Рахуються з тим, що саме читання актів займе ще 3—4 дні, а що має ще бути переслуханих кількох свідків і говоритимуть військові знавці-експерти, то прокуратор зачав би свою промову найскорше в середу або в четвер найближчого тижня. Кажуть, що прокуратор промовлятиме день або й два; промови оборонців і заступника пошкодованої сторони займуть принайменше 2—3 дні часу. Тому вирок западе мабуть аж по виборах до сойму, отже правдоподібно за яких два тижні.

—o—

На нинішній розправі приступлено до відчитування актів у справі обв. Антона Стефанишина. Коли відчитано ті акти, забрав слово для поставлення внесення обор. д-р Павенцький і оказав, що тому, що дотично особи Антона Стефанишина зайшли різні непорозуміння, як також тому, що саме відчитано деякі акти бережанського суду, з якого обв. Антін Стефанишин вийшов увільнений від вини і кари, то оборонець просить відчитати всі акти бережанського суду і найвищого трибуналу у Варшаві, а то крема вирок обох тих інстанцій, бо з тих актів вийде недвозначно, що обв. Антона Стефанишина увільнено від вин-

кеї вини і він сидів тоді неповинно. Зокрема з тих актів покажеться, що Антін Стефанишин не є ідентичний з тим Стефанишином, якого посилав на терен Польщі полк. Стефанів з Ужгороду з метою ширити тут іреденту чи саботажі. З тих актів виходить також, що полк. Коновалець ставив членам У. В. О. за взір не обв. Антона Стефанишина, але мабуть саме того Стефанишина, якого полк. Стефанів висилав на територію Річипосполитої в конспіративних цілях. Взагалі обор. д-р Павенцький переконаний, що Антін Стефанишин сидить на лаві обвинув. тільки по непорозумінню, і виключно за своє минуле, тому просить трибунал допустити відчитання увільняючого вироку на особу його клієнта Антона Стефанишина, виданого і судом у Бережанах і найвищим трибуналом у Варшаві.

Предсідник трибуналу, що кількома навротами перебивав обор. д-ру Павенцькому і просив його над тою справою не розводитися, допустив до відчитання тих актів, з яких виходить, що обв. Антона Стефанишина увільнено „наслідком відсутности істоти чину".

З черги приступлено до відчитання деяких актів у справі обв. Атаманчука. Коли відчитано кілька актів, зокрема один лист обв. Атаманчука, зголосився до слова оборонець підсудного д-р Шухевич і просив трибунал допустити відчитання тих частей протоколу військового суду в справі Атаманчука, з яких виходить, що військовий суд, який розбирав справу Атаманчука, увільнив його від вини і кари.

Трибунал допустив відчитання і тих частей протоколу (читав сам предсідник).

Потім відчитано статтю в „Українського Революціонера" п. з. „Значіння політичних атентатів". При кінці читано реляції поліційних агентів, які інвігілювали довший час обв. Атаманчука, Ів. Вербицького, Дзіся, Головінського, Стефанишина й інших. У відчитаних сьогодні актах і поліційних реляціях повторюються часто й назвища знайомих обвинувачених, зокрема Сайкевича і Сеника.

На тому закінчено вчерашню розправу. Продовження — завтра.

НАЙВ. СУД РОЗГЛЯДАЄ ЗАЖАЛЕННЯ ВИБОРЦІВ.

Варшава, 22. лютого 192[illegible].

Серед зажалень, які останніми часами вплинули до найв. суду, близько 100 торкається невписання на виб. листу. Найвищий суд розглянув часть тих зажалень, наказав помістити дані назвища в списках або відкинув зажалення як необосновані. До полагодження є ще кількасот зажалень. Крім того 16 зажалень торкається уневажнення лист, при чому авторами зажалень є політ. партії або виб. комісарі. З тих 16 зажалень 15 полагоджено негативно тому, що на основі приписів постанова комісій у справі відкинення лист не може бути заскаржена перед поданням виборів. Справа ця може бути предметом розгляду найв. суду щойно після закінчення виборів. Завтра розглядатимуть зажалення Бльоку національних народів в справі уневажнення листи у виб. ковельському окрузі.

ПРОЦЕС „БІЛОРУСЬКОЇ ГРОМАДИ".

Вильно, 22. лютого 1928.

В четвер почнеться перед виленським судом процес проти членів „Білоруської Громади". Головні обвинувачені: бувш. посли з „Білоруської Громади" Тарашкевич, Метла, Рак-Михайловський і ін., яких свого часу соймові видано судам. Розправа буде явна, за виїмком уступів, що торкаються військових. Розправа потреває мабуть до травня з 2-тижневою перервою під час виборів.

ХТО МОЖЕ БУТИ ОСНОВНИКОМ ШКОЛИ?

Варшава, 22. лютого 1928.

Мін-ство освіти опрацювало проєкт розпорядку, який управильнює справу управнень приватних осіб у справі отвирання шкіл. Новий закон вимагатиме від власників шкіл передовсім наукового цензу, а опісля педагогічного. Це має перешкодити практикам, щоби власниками приватних шкіл не були люди, що не мають нічого спільного ані зі школою ані з навчанням.

ПРИСУД НА УЧЕНИЦІ КОМУНІСТКИ.

Лодзь, 22. лютого 1928.

У процесі учениць лодзької гімназії ім. Ожешкової, обвинувачених у комунізмі, засуджено 19-літню Зальцман на 10 міс. вязниці, 17-літню Розенфарб на 6 м., 19-літню Нехцінську також на 6 м. вязниці. Три учениці звільнено.

НОВИНКИ.

— **З нашого театру.** Пишуть нам: Найближчими новинками в репертуарі нашого театру будуть: „Мазепа" — трагедія на 5 дій Ю. Словацького, в прозовому перекладі М. Зерова, „Монна Ванна" — драма М. Метерлінка, „Заздрість" — пєса Арцибашева. Вже тепер йде кипуча праця над підготовкою опери нашого композитора Форостини „Над Дніпром" до поеми О. Олеся, до якої дирекція зладить нову обстановку. Також підготовляють европейську оперетку Крауса „Любка з пушти". На днях пригадається глядачам весела французька фарса „Нім'а теща" („Анонім").

— **Львівська панорама.** Із процесу проти двох директорів „Банку Земянського", Собола та Жильського, довідуємося, що неодин із селян, який привіз після літ праці гроші із Америки втопив їх у згаданім підприємстві, що замісць землі та долярів звертало їм здевалюовані марки. — Одного із львівських спеціялістів від каc, Стефана Филиповського, звільнив суд від кари всупереч інформаціям „Дактилоскопійної централі" у Варшаві, яка ствердила, що відтиски пальців на одній із шиб, крізь які вийшли вломники, тотожні з його пальцями. Суд прийняв „алібі" Филиповського як більше переконуюче від дактилоскопійного осуду. — Знову одна молода жінка Ольга Корчевська пробувала отруїтись „лепатуркою". — Львівський магістрат повідомляє, що в найближчому часі відчинює власне кіно в „Театрі Новин"; кіно матиме культурно-освітній характер. Невесело буде його суперництво з іншими...

— **Кривава фільма.** У Сокалі дві панянки впали під лід на ховзанці; найшовся джентельмен, який обі витягнув із студеної води. — Із Махнівець пишуть нам: Парубка Василя Возняра, що вертався вночі до хати підстрілив невідомий побратим, так, що він кільканацять годин пізніше помер. — У Тернополі арештували 50-літню вдову Чарнецьку, яка від довшого часу вела потайний дім сходин.

— **45 літ дяківської праці.** Дня 21. лютого ц. р. відбулося в кімнатах Муз. Т-ва ім. Лисенка влаштоване окремим комітетом дяків свято 45-ліття дяківської праці сеніора дяківського стану Ігнатія Кришталського, нині архикатедрального дяка при церкві св. Юра. Витали Ювилята з 45-літтям важкої мозольної дяківської праці відповідними промовами голова Т-ва Взаїмо-помочи Дяків о. Е. Дуткевич, референт дяківських справ у греко-кат. митрополичій Консисторії о. І. Туркевич, б. секретар дяківського т-ва радн. Янкевич, представник Українського Нац.-Дем. Обєднання д-р Марітчак, представники дяків львівської архидієцезії Годуб та інші, представник дяків перемиської дієцезії М. Цьорох, представник дяків станиславівської дієцезії М. Волощакевич та інші. Прийшло багато телеграм і письменних привітів та поздоровлень для Ювилята. На память зроблено фотографічну знимку всіх учасників свята. З тієї нагоди бажаємо й ми заслуженому на полі організації дяків і на полі організації церковних хорів Ювилятові ще довгих літ успішної праці для добра нашого Народу та Церкви.

— **Рекорди.** На пляжі Дайтона (Фльоріда) відомий автомобіліст кап. Кемпбель осягнув швидкість 306 км. 800 м. на годину. — На похороні льорда Асквіта в малім селі Саттон Кортні була присутна лише його найближча родина та кілька його особистих приятелів. Рекорд штимности на похоронах такого діяча! — Американський іхтіольог Кампен заповідає, що в марті зробить такий досвід: скочить у море між рекінів, щоби доказати, що рекіни не їдять людей, коли їх не дратують; дослідник візьме із собою кінового оператора. — У Мюнхені влаштували вуличну маскараду вперше від 32 літ; натовп був такий великий, що юрба поранила 174 осіб! — У селі Сайбуш, біля Катовиць, слюсар Бажинський і його два сини перерізали родину Солівських — батька, маму, бабцю і дві доньки, забравши в них... одну (1) марку і 15 фенигів! — У Варшаві було минулого року 1611 спроб самовбийства; із цього 256 смертельних. — У деяких англійських містах прийшло до гострих демонстрацій проти священиків, що є прихильниками реформованого молитовника. — У Ленінградській фільгармонії Fелась кількаденна дискусія про подружнє питання, під проводом Орщанського, який зібрав великий статистичний матеріял. Виходить, що в Московщині в 1926 р. на кожні 4 подружжя припадав один розвід, а в 1927 р. два розводи. Пересічний „рок" часу подружжя вагається між 6 і 8 місяцями. А в грудні мин. року було 45 подруж, що тривали один-два дні!

— **Політичний батько.** В Югославії породила жінка селянина Дутоледо трьох здорових хлопців. Батько поїхав з ними хрестити їх, але приїхавши до священика заявив, що імена вибрала для них мати. Тоді він розказав аж справу, тай на честь демократично-селянської партії назвав своїх хлопців іменами провідників своєї партії: Світозор, Стапан і Любомир.

— **Фільма проти війни.** У Женеві випустили у світ воєнну фільму „Ідеє світового миру", французької продукції. Фільма має на меті змальовувати жах війни, на підставі вірних знимок і документів. Фільма не має ніякої тенденції, що могла би вражати німців.

— **Апостол плоскої землі.** До Европи приїжджає з Америки незвичайний чудак, провідник секти „Сіону" з малого міста Сіон, біля Шікаго. Глен Волiва — так зветься цей апостол — продовжує працю свого попередника Лева, який оснував цю секту 30 літ тому і доробився на ній великого майна. Глен Воліва є паном життя та смерти своїх „вірних". Головною догмою його віри є те, що земля є плоска, а не округла: бо щоби була округла, каже Воліва, то води з океанів розлилися би. Релігія міста Сіону забороняє своїм вірним: пити, курити, танцювати, ходити в театр і грати в карти. Зате мабуть дозволяє їм їздити довкола світа, щоби могли переконатись, що не тільки земля, але й люди на ній є плоскі.

— **Світова всячина.** З нагоди 10-ліття незалежности Литви, през. Сметона видав маніфест, в якому висловлює тверду надію, що Литва поверне собі Виленщину. — 15-го березня починається в Женеві чергова сесія комісії Ліги Націй у справі розброєння. — У Німеччині грозить страйк металистів. — Віденський малий крамничник виграв на льотерії два міліярди. — У Лізбоні відкрили ще одну протидержавну змову, комуністичну, і ще тайний склад вибухових матеріялів із фабрикою. — Греція має новий кабінет Заїміса. — Американські газети підкреслюють факт, що морський секретар Уільбер не був присутним на бенкеті в честь адмірала Плянкета, який вирікся, що Спол. Держави вестимуть війну з Англією. У військовім суді в Тегерані судили й урядовців м-ства війни за протидержавну змову; одного засудили на смерть, трьох на вязницю, двох звільнили. — У Парижі помер відомий міліонер і філянтроп Коцян, якого імя тісно із ще більше відомим напитком. — У Москві є 362 шкіл з 189527 учнями і 8229 учителями; із цього 115618 учні нижчих шкіл. — Індуські націоналісти приготовляють у Мадрасі загальний страйк на день, коли приїде туди комісія Саймона.

— **Чортики друку та маскарада.** Звертаємо увагу читачів, що в нинішнім вечірнім фейлєтоні „Як проходила осінь" залишилось через недогляд складача „продовження буде"; є це кінець оповідання. У справозданні з Маскаради одержуємо такі спростування: „Чеволядою" була п-ні Гапкевич, а не п-на; „Питайним знаком" не п. Яросевичівна, а п-на Стефанія Кордубівна. Питайні знаки належить найзавжди розгадати. Лякаємось, що між численними масками попали ще й інші „чортики"!

— **Нарешті!** Всі українські партії погодилися на те, що традиційні вечерниці Червоної Калини мають бути безпартійні і найбільш веселі та інтимні з усіх забав цьогорічного карнавалу. Так само порозумілися щодо речинця і місця, де можна дістати запрошення. Речинець: 25. II. 1928 (субота). Запрошення: „Червона Калина", Руська 18, І. п. (цілий день).

Дописи.

КРЕМЯНЕЦЬ. (РНО і Волинська Консисторія.) Щоби нарешті переконатися такки, на чийому боці не тільки своїми симпатіями але й ділами стоїть Волинська духовна Консисторія — чи на російському, чи на українському, треба знати слідуючий факт. Недавно в домівках Консисторії переводилася збірка грошей на виборчу акцію „Російського Національного Обєднання" (РНО). Збирав їх скарбник Консисторії п. Юденко. Всі урядовці Консисторії як духовні, так і світські, зі свого утримання дали певний процент, який при помочі п. скарбника Юденка має бути реалізований протягом кількох місяців, а не відразу, бо як відомо, то більшість консисторських службовців платню отримує несвоєчасно. Отже, наша Консисторія підтримує виборчу акцію не українців, а росіян і саме тих росіян, які кажуть, що українців нема, що школа для нашого народу повинна бути російська і т. д. Нам, українцям, того факту не можна забувати.

Кремянецький.

ТЕРНОПІЛЬ. (Спростування.) В „Ділі" з дня 4. II. ц. р. появився [illegible] допис з Тернополя, якої автор накидається на мене і мою жінку за те, що серед курсу вписали ми доньку в друге українське [illegible] гімназії Р. Ш. в Тернополі, а [illegible] її до польської. Супроти цього заявляю, що до цього кроку, крім інших важних причин, змусили Гол. Управі Р. Ш. [illegible] безпосередньо учителя [illegible] [illegible] і Вербіна, котрий [illegible] поведінкою [illegible] і нетактовних [illegible]

моєї доньки довів її до такого нервового розстрою, що я боючись за її здоровля, примушений був серед курсу виписати її з тоїж гімназії, уважаючи, що моя і моєї жінки кількакратна інтервенція в дирекції цієї гімназії не мала жадного успіху, а навпаки п. управитель школи порадив мені дитину виписати зі школи і вчити приватно. В тій справі вніс я жалобу на згаданого учителя до Г. Управи Р. Ш. у Львові, котра по переведенні слідства за місці висказала п. Вербяновi своє негодування. Неправдою є, мов би я реагуючи на поведення тогож учителя і катехита гімназії о. Пасіки, мав висловитися в образливий спосіб про всіх членів Учительського Збору української жін. гімназії, бо я ніколи не виступав і не виступаю проти цілої школи в якій находиться багато чесних і поважних педагогів — я виступив лише проти одиниць, котрі, на мою думку, своїм поведенням наносять школу гімназії. Рівнож неправдою є згадка дописувача, немов би тернопільське громадянство мало зареагувати на мій поступок виключенням мене із трьох товариств, натомісць правдою є, що я і моя жінка остаємося дальше членами майже всіх українських товариств за виняткою Т-ва „Бесіда“, з якої ми а вище згаданих причин зголосили добровільно своє виступлення ще 17. XII. м. р. І дотичну нашу заяву вимагали вивісити на стіні льокалю тогож товариства. Стефан Кордуба, проф. гімн. в Тернополі.

Лист до Редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Прошу не відмовити в поміщенні на сторінках Вашого часопису слідуючої моєї заяви: Дійшло до мойого відома, що соціялісти-радикали, агітуючи за своєю листою в 54. виборчім окрузі представляють себе як людей дуже толєрантних для Церкви й „доброго“ духовенства. На доказ цього наводять вони факт що радикали на Загальних Зборах Філії „Просвіти“, відбутих дня 2. лютого ц. р. в Тернополі, вибрали до Виділу тієї філії також священика о. Миколу Конрада. Щоби баламутство не ширилося, заявляю, що слідує:

1) Я був пропонований на члена Виділу філії „Просвіти“ не лише групою зорганізованою радикалами, але й другою, противною групою протирадикальною. 2) Мимо довершеного мойого вибору, я уважав за відповідне зректися мандату ще перед уконституованням Виділу письмом з дня 4. лютого ц. р. такого змісту: „До Хв. Виділу Філії Тов. „Просвіта“ в місці. В огляду на опінію духовенства, що священик в такому складі Виділу Філії Т-ва „Просвіта“ як вибраний на Заг. Зборах дня 2. лютого ц. р., а в якому є деякі особи, що в своїй дотеперішній публичній діяльности підривали повагу духовенства, нападали на нього негідними лайками, не може співпрацювати з користю для добра Т-ва „Просвіта“ в повіті, підписаний зрікається свойого вибору на члена Виділу Філії Т-ва „Просвіта“ в місці і вимагає щоби ця його резиґнація враз із поданими на письмі мотивами була поміщена в протоколі засідання Виділу, що має відбутися дня 4. лютого ц. р. в ціли уконституовання.

Тернопіль, дня 4. лютого 1928.

о. Микола Конрад“.

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під дирекцією м. Стадника (вул. Шашкевича).

Перерва.

Міський великий театр:

23-го г. 4. попол. „Чупурек“ (для дітвори, найнижчі ціни).
23-го г. 7·30 веч. Страшний Двір“.
24-го г. 7·30 веч. „Цілунок Попелюшки“.
25-го г. 3·30 попол. „Цілунок Попелюшки“ (для молоді).
25-го г. 7·30 веч. „Жидівка“.

Міський „Театр Нови“:

23-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти“.
24-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти“.
25-го г. 3·30 попол. „Наречена бояра“.
25-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти“.

Кіна.

Аполльо: „Мущина з минулим“.
Лев: „Верден“.
Палас: „Панама“.
Фантоморгана: „Парада рекрутів“.
Casino: „Дощ рож“.

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

Позір Печеніжинщина!

Дня 26-го лютого ц. р. в год. 11-ій Текуча для сіл: Березів Нижний, Люча, Текуча, Акрешори, Березів Середний.

Позір Надвірнянщина!

Дня 26. лютого відбудеться передвиборче віче УНДОбєднання в **Зеленій.**

Дня 27. лютого ц. р. передвиборче віче **в Пнїві.**

Дня 28. лютого велике повітове віче в салі **„Народнього Дому“ в Надвірній.** Початок в год. 1-шій в полудне. Реферувати на вічах будуть **кандидати листи ч. 18,** на 53. округ.

Позір Отинійщина!

Дня 25-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Кривотулах Нових** в год. 12-ій, а в **Кривотулах Старих** для Кривотул Старих і Красилівки в год. 3-ій.

Дня 26-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Голоскові.**

Позір Солотвинщина!

Дня 26-го лютого ц. р. відбудеться велике повітове віче під голим небом в **Солотвині** перед Народнім Домом. Початок у год. 1-ій в пол. Реферують кандидати на послів листи ч. 18.

ОКРУГ 52. (СТРИЙ).

Позір Дрогобиччина!

Українське Нац.-Дем. Обєднання скликує передвиборчі віча під голим небом дня 26-го лютого ц. р. в селах: **Урож** 12-та год. біля церкви, **Винники** 3-та год. попол., **Смільна** 12-та год. в пол., **Здянна** 3-та год. попол., **Бистриця** 12-та год. в пол., **Підбуж** 3-та год. попол.

Позір Стрийщина!

Передвиборчі збори відбудуться:

В пятницю, 24-го лютого ц. р. для громад **Олексичі, Комарів і Ярушичі** а другі в Сіхові:

В неділю, 26-го лютого в **Жулині;**

В середу, 29-го лютого відбудеться велике окружне віче в **Дашаві**, на якім промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Сколівщина!

Передвиборчі віча Обєднання відбудуться:

Дня 26-го лютого ц. р.: **Головецько, Грабовець, Риків, Рожанка Вижна, Рожанка Нижна.**

В четвер 1. березня відбудеться друге передвиборче віче в **Синевідську Вижнім.** Промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Войнилівщина!

В понеділок, 27-го лютого відбудеться передвиборче віче в **Томашівцях,** на якім промовляти буде кандидат А. Максимович.

Жіночі віча.

26-го лютого ц. р. **Баня Косівська** год. 3-а попол., **Тустановичі** в год. 3-ій попол.

В неділю дня 26-го лютого ц. р. відбудуться передвиборчі віча: в **Трускавці, Лішні, Унятичах, Лужку Долішнім, Броницї і Доброгостеві.** — Дня 25-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Губичах.**

ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

Повітове віче УНДО для громад Микулинецького судового повіту відбудеться в Микулинцях в понеділок 27-го лютого 1928 о год. 12-ій в полудне. Промовляють кандидати на послів д-р Степан Баран і п. Антін Куньо. Саля читальні „Просвіти“.

Повітове віче УНДО Тернопільщини відбудеться в Тернополі в салі Міщанського Брацтва в середу 29-го лютого 1928 о год. 12-ій в пол. Промовляють кандидати на послів о. прал. Леонтій Куницький, д-р Степан Баран і п. Антін Куньо. У обох вічах участь селян і селянок та інтелігенції конечна.

Пов. Нар. Комітет УНДО Тернопільщини.

Позір Збаражчина і Новоселеччина!

Дня 26. лютого 1928 р. в неділю відбудеться велике віче УНДО в **Новому Селі.**

Дня 1. березня 1928 р. в четвер відбудеться велике віче УНДО в **Збаражі.**

Теребовельщина позір!

Дня 25. лютого ц. р. відбудеться в год. 12-ій в полудне велике віче УНДО-ня в **Іванівці.**

Дня 26. лютого ц. р. велике віче в **Остівци** в 12-ій год. в полудне на церковному майдані.

Дня 27-го лютого ц. р. віче в **Залавю** в 4-ій год. пополудні.

Нові книжки і видання.

КНИЖКИ:

Олекса Черкавський: **Чого хоче Українське Національно-Демократичне Обєднання?** Коротке пояснення програми Українського Нац.-Дем. Обєднання (УНДО). Політична Бібліотека У.Н.Д.О. Накладом М. Струтинського. Перемишль 1927, стор. 32, 16°. — Друге видання (без змін). Перемишль 1928, стор. 32, 16°.

Д-р В. Загайкевич: **Одною лавою — спільним фронтом!** І. Чому йдемо до виборів? II. З ким ідемо до виборів? З чим ідемо до виборів? Політична Бібліотека У.Н.Д.О. Накладом М. Струтинського. Львів-Перемишль 1928, стор. 32, 16°.

Обі книжечки можна набути в канцелярії У.Н.Д.О. Львів, вул. Костюшка 1 а.

За український мандат у Львові.

На Народний Виборчий фонд для Львова зложили дальше: п-ні Е. Кадайська (Станиславів) 10 зол.; п. І. Новосад (Шелухів) 2 зол.; д-р Степан Федак (Львів) 100 зол. і кличе: д-ра Гвоздецького і д-ра Кміцикевича, обох у Львові.

Жертви слати на вкладкову книжочку Центробанку ч. 8450 Львів, Ринок ч. 10.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича:

Устечко:
23. II. Царевич.
24. II. Запорожець за Дунаєм.
25. II. Вихрест.
26. II. Іспанська муха.

Заліщики:
27. II. Ґейша.
28. II. Царевич.

Тлусте:
29. II. Пан Твардовський.

Ягольниця:
1. III. Пан Твардовський.
2. III. Вихрест.

Копичинці:
3. III. Царевич.
4. III. Два злодії.

До Театру заанґажована артистка Ужгородського Державного Театру п. Левитська. 1—?

Громадяне м. Львова! Дня 26. лютого 1928 відбудуться Надзвичайні Загальні Збори читальні „Просвіти“ у Львові — Богданівці, в цілі вибору нового комітету Будови Народнього Дому, на які Виділ читальні запрошує не лише членів, але й усіх громадян українців міста Львова. Приходіть всі! Щоб посунути наперід справу будови нової української культурної станиці у Львові. По Зборах театральна вистава. — Виділ.

Ширші сходини „Союзу Українок“ відбудуться в пятницю 24. II. в год. 5-ій попол. в салі Бесіди, Рутовського 22/I. На порядку дня: Реферат п. А Свенцицької „Жінка в світській Росії“ (враження з побуту). Головний Виділ Товариства запрошує отсим своїх членів і гостей. 2-2

Подяка. Виділ Т-ва „Основа“ має честь цею дорогою подякувати всім, що своєю працею та пожертвуванням причинилися до відбуття „Балю Техніків“ дня 14-ого лютня 1928, з якого дохід призначений на ціль такої великої ваги — як будова „Дому Українського Техніка“. Особливо горячу подяку висказує Виділ В.Шановним Паням і Панам з Почесного Комітету за важкі труди перед балем і в часі балю, головно при буфеті — як рівнож Т.Т. фірмі М. Хамули, за безінтересовне визичення колимів. Контрольна Комісія при Т-ві „Основа“, по переведенню провірки, ствердила, що чистий дохід з балю виносить 1200 зол., що подаємо до відома українського громадянства. — За Виділ Т-ва „Основа“: Богачевський Вол. голова, Адамчук Андрій секретар.

Виділ Союзу Українських Адвокатів у Львові дякує щиро усім Вп. Паням і Панам, за їхній ласкавий труд коло улаштовання вечерниць С.У.А. — Президія С.У.А. 1553

Заява.

Отсим заявляю, що не зголошую своєї кандидатури на листу ч. 20 а поміщено моє назвисько проти моєї волі, і отсим уневажнюю її.

1564 Іван А. Жаровський в Могильниці.

ЗАЯВА.

Дійшло до мого відома, що в деяких польських часописях поміщено моє назвиско між тими, що підписали відозву виборчого комітету в Дубецку за листою безпартийного бльоку ч. 1.

Отсим заявляю рішучо, що ані я сам не підписував цеї відозви, ані нікого до цего не уповажнив і нічо спільного з цею відозвою не маю. Це подаю до прилюдного відома.

1567 о. Михайло Бак парох в Дубецку.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.